

בעל ה"זרע שמשון" רבי שמשון חיים בן רבי נחמן מיכאל נחמני זיע"א
הבטיח ברכות וישועות מופלגות לעוסקים בתורתו וכך כתב בהקדמה לספרו:
**"ובעל הגמול ישלם בזכות זה שכר טוב לגומלי חסד של אמת
במותב תלתא בני חיי ומזוני טבי דבזכותא תליא"**

"בין השורות"

"אני מלמד מזה שנים רבות בכתה גבוהה בתלמוד תורה ירושלמי. המכנה המשותף של ההורים הוא שרובם ככולם אברכים יראי שמים המקפידים על קלה כבחמורה, בני הישוב הישן.

"הקשר ביני לתלמידים הוא אדוק ביותר" משתף בגלוי לב המחנך רבי אברהם "אני אוהב אותם אהבת נפש ומרגיש שהם גם אוהבים אותי".

"לא פעם אני מוצא את עצמי מוריד עליהם דמעות בתפילה, וככלל אני מתפלל מידי יום שיצליח השם את דרכי למצוא את המסילות לליבו של כל אחד. נגד עיני עומד סיפור שהתפרסם ע"י רבי אברהם מרדכי מלאך על מלמד מוצלח ביותר בליקווד שעל דלתיו התדפקו הורים רבים אשר ביקשו שבניהם ילמדו אצלו.

"פעם בסימפוזיון של מחנכים ביקשו ממנו לשתף את ציבור המחנכים בסוד הצלחתו המופלאה:

"בצעירותי למדתי בישיבת 'תורה ודעת', שם העמיד תלמידים הגאון רבי שלמה ניימן זצ"ל, אשר היה ידוע במסירת השיעורים שלו עם כל ה'ברען'. הוא היה צולל בנבכי הסוגיה עם כל הגישמעק. ככלל רבי שלמה לא היה אדם בריא. לא אחת הוא היה מתעלף לאחר מסירת השיעור, אך למרות חולשתו הוא היה מעביר את השיעור ממש במסירות נפש, בבחינת: נפשו יצאה בדברו.

"פעם אחת היתה סופת שלג כבדה אשר השביתה את העיר ניו יורק. הכבישים נסגרו ומערך התחבורה הושבת. באותו יום הגיעו לכיתה רק שלושה תלמידים שגרו בסמיכות מקום. חיכנו לבואו של הרב, אבל ציפינו שבשונה מכל יום היום הוא ישחרר אותנו או לחילופין יספר סיפורי צדיקים. רבי שלמה הגיע עם הגמרא הגדולה תחת זרועו, ותחת בית שחיו ערימת ספרים גדולה כבכל יום. הוא הסתכל על הציבור הגדול על ה'זימון' של התלמידים שהתקבצו, חיך קלות והתחיל את השיעור עם כל הברען. הוא הסביר בהתלהבות את שיטת הרשב"א, את סברת הריטב"א ואת קושייתו של ה"פני יהושע", והמהלך של ה"קצות". מידי פעם הוא הרים קול בשאגות. ריתחא דאורייתא כשסיים את השיעור נגשנו אליו ושאלנו אותו: "ילמדנו רבינו, הרי יום שלג היום, והרב ראה שיש רק שלושה משתתפים. גם אם ההחלטה היתה למסור שיעור רגיל כמידי יום, אבל למה בשאגות ובהתלהבות, כאילו בית המדרש מלא מפה לפה? ענה לנו רבי שלמה: אני ראיתי למול עיני, בין השורות, בין הספסלים, ראיתי מלבד אתכם גם את הבנים שלכם, גם את הנינים והצאצאים שלכם. עולם מלא, ציבור ענק כולם נתקבו ובאו למול עיני בעת מסירת השיעור. אני חלק מציבור העברת התורה ממש רבינו ועד צאצאי צאצאיכם. למול עיני ראיתי בית מדרש מלא מפה לפה. דאגתי להסביר ולהעביר את התורה המתוקה בצורה רהוטה וקולחת, שכל הציבור הגדול שנכח ביני ויפנים את הדברים.

"אמר רבי אליעזר: אמר רבי חנינא: "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם", ותיכף אמרו שם: "אל תקרי בנייך אלא בונייך", הואיל שמגן על העולם כולו כאילו בונה את העולם". דברי רבנו ה'זרע שמשון' זצוק"ל בפרשתנו.

"אכן סיפור יפה". הגיבו שם המחנכים "אך מה הוא קשור לסוד ההצלחה שלך?" הוסיפו ושאלו המלמדים בליקווד את המלמד המוצלח והמבוקש.

"אסביר לכם" הוא ענה, אני הייתי אחד משלושת התלמידים שם באותו יום מושלג. מאז למדתי שאנחנו בוני עולם. למדתי לראות בין השורות לא רק את התלמיד שיושב מול עיני כעת, אלא לראות עולם מלא מול עיני, את אילן הפארות-הדורות שאמורים לצאת ממנו. לכן גם אם הוא מתקשה כעת מעט, גם אם הוא מפריע לא מעט, גם אם יש לו קושי כזה או אחר, הרי אל מול עיני ניצבים בניו, נכדיו וצאצאיו הרבים, תפקידי כעת, גם אם הוא קשה ולא קל, לחבר דור שלם לתורת ישראל, לחבר דור שלם למתיקות התורה, לנועם הליכותיה ולישרות דרכיה. כך אני מקבל אנרגיות וכוחות לחצוב בסלע נשמת כל אחד מתלמידי ולדלות משם פנינים יקרות. גם אם לפעמים כעת קשה המלאכה כסלע. זהו סוד הצלחתי" ענה אותו מחנך ליקוודאי לחברים שם בסימפוזיון.

ונחזור למיודענו, המחנך בארץ, רבי אברהם: הדברים הנ"ל ששמעתי לפני שנים חלחלו עמוק בליבי ועשו שם חייש שהוהו לי דרך ההצלחה בחינוך בסייעתא דשמיא. מאז ועד היום כמחנך, אני מקפיד לא לקבל שום מידע מוקדם מהמלמדים שלימדו את תלמידי בשנים עברו. חשוב לי מאוד להאמין בכל אחד מהם, ביכולותיו וכוחותיו ובעוצמות הגלומות בתוכו, שכן בתוכו טמונים דורות רבים של תלמידים ובוודאי אצליח עם חלקם והלוואי שעם כולם.

בתלמוד תורה בו לימדתי שהיה שייך במוצהר לבני הישוב הישן, למדו ילדים ממספרה מודרנית, שהופעתם היתה שונה. אחד הילדים שלמד אצלי גידל בלורית גדולה ומטופחת בשונה משאר בני משפחתו, והיתה

חריגה מאוד בנוף הכיתתי

בעיקר חששתי ונתייראתי מהנזק החינוכי שעלול להיגרם לשאר התלמידים בכיתה.

"שלמה המלך נתיירא פן ילמדו ממנו בני אדם להיות אוכלים ושותים ולא להיות כלל יושבים ושונים (בחג הסוכות), היה זה בעת בנין בית המקדש עת עשה שלמה את החג בשמחה גדולה ובמשתאות גדולות" כך מסביר רבנו ה'זרע שמשון' זיע"א בפרשתנו את המדרש: "זה היום עשה השם נגילה ושמחה"- כך אין אנו יודעים במה לשמוח וכו', בא שלמה ופירש: "נגילה ושמחה בך"- בישועתך, "בך"- ביראתך, "בך"- בתורתך. מוסיף רבינו: "ומשום הכי קאמר נגילה ושמחה בך שאף שאותו הפעם (בחנוכת בית המקדש) אכלו ושתו כל היום, מ"מ בפעם אחרת יכול לעשות כולו להשם, כדעת רבי אלעזר, ואף כשאוכל ושותה יהיה ביראת השם ולשם מצווה".

כך מסביר רבנו שדווקא שלמה המלך דרש את הפסוק נגילה ושמחה בך, בישועתך, ביראתך, בתורתך, בכדי שלא יגרם חלילה איוה נזק חינוכי מחנוכת בית המקדש.

"יום אחד הזדמנתי באקראי בהפסקה לכיתה, והנה אני רואה שאותו תלמיד עומד לצד חברי הכיתה ומעביר את חבריו קורס כיצד מטפחים בלורית ואיך מסתפרים. הם עמדו מול מראה שכמה מהם הביאו וניסו לחקותו. חלק מהם אף הגדילו לעשות בבחינת: תלמידים המחכימים את רבם, נפשי סערה: הרי מזה בדיק חששתי. לעולם אי אפשר להעביר מסר חינוכי בסערת רגשות ובוודאי לא בעת כעס. לכן יצאתי מהכיתה לטיול קצר בחצר כשאני נושא תפילה: "היה נא השם עימי והאר עיני מה לעשות, ובעיקר מה לא לעשות, כפי ששמעתי פעם מזקן המנהלים, הרב מונק זצ"ל, שעיקר אומנות החינוך היא לדעת מה לא לראות.

"הרי המסר החינוכי החודר לנבכי הלב הוא זה השקט העובר בין המילים והשורות. חזרתי לכיתה רגוע מעט אבל עדיין ראשי לא היה צלול דיו כדי למסור שיעור.

"הצנתי לתלמידים שכיון שאיני חש בטוב, והיום היארציית של סגורן של ישראל, רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א, אשמח כי מי מהתלמידים מוכן לשתף בסיפור מהרבי מברדיטשוב זיע"א.

כמה מהתלמידים אמרו שבספר "בין השורות" אותו למדו בשנה שעברה בשיעור "כתיב וכתב" ישנו סיפור מהרבי מברדיטשוב, והם מבקשים ממני המלמד שאספר להם את הסיפור שמופיע שם. הרבה ברירה לא היתה לי, חיפשתי את הספר בארון, פתחתי והנה מתברר שמצאתי אוצר בין השורות. שם הסיפור היה: "הרבי מברדיטשוב והתספורת" עם אירוסים ותאמים.

מסופר שם על יהודי שהיה מספר את שערו כחוקות הגויים. בלורית גדולה על פי מידותיו. ראיתי בסיפור הארה שמימית והוספתי נופך כהנה וכהנה. תיארתי בעקיפין כמה הדבר מגונה ולא אהוב על הקדוש ברוך הוא. הרבי מברדיטשוב שאל את אותו יהודי מדוע הוא נוהג כך, והלה הסביר לרבי כי הוא עובד לפרנסתו עם הפריצים הגויים והוא חייב להיידמות אליהם ולהסתיר את יהדותו. הרבי מברדיטשוב אמר לו: "אם ב'צרכי פרנסה' עסקינן הרי אני מעניק לך חמישה זהובים כדי שתסתפר כיהודי. הסברתי לתלמידים שמדובר בערך של דירה בת ימינו אותה הסכים הרבי מברדיטשוב להעניק תמורת תספורת יהודית.

הלה סירב. הציע לו הרבי עשרה זהובים ושוב סירב, באמרו: "אכן זהו מענק נכבד אבל חד פעמי. אני עובד עם הפריצים לאורך שנים ומצפה לעבוד איתם לאורך ימים, כך שכל סכום גבוה ככל שיהיה לא מצדיק שאוותר על מקור פרנסתי". אמר לו הרבי: "אני מציע לך חצי מהעולם הבא שלי תמורת תספורת בטעם יהודי". כאן היהודי הסכים על אתר: על כזאת הצעה הוא לא מוותר, והסכים להסיר את בלוריתו. כמובן שסגורם של ישראל עשה מזה מטעמים בהרימו ידיו לבורא עולם: "מי כעמך ישראל! תמורת סכום כסף אגדי, כסף מזומן עובר לסוחר מיד ליד, היהודי לא מוכן לוותר על בלוריתו, אבל תמורת עולם הבא, עולם שלא ראה ולא טעם מימיו הוא מוכן לעשות הכל".

המעניין הוא שכבר למחרת הגיע אותו תלמיד בתספורת חדשה, כשהוא בעצמו מיוזמתו ביקש מהוריו להסתפר בצורה שונה, כך בין השורות תרתי משמע בסייעתא דשמיא מיוחדת סייע לי הקדוש ברוך הוא בהשגחה פרטית גלויה להעביר מסר כה חד ללב התלמידים, מסר שקט שעבר וחלחל בין השורות.

ברשותך סיפור אמיתי מרתק? מוזמן לשתף!
להצטרפות hbzs3587@gmail.com